

N:o 2. 1921.

Ägare: *DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.*
 Ansvarig utgivare: *J. C. N. af KLERCKER.*
 Redaktör: *ERIC AHLSTRÖM, Skärsåtra.*
 Riks- och Allm. Telefon: Skärsåtra 41 (samtrafik).

13:e årgången.

30 år.

Vi fylla 30 år den 12 mars.

Det är en hög ålder för en förening. Det finns bara två civila idrottsföreningar i Sverige, Örgryte och Aikå, som äro äldre. Men ingen enda, som är större.

Föga anade väl J. G. Jansson, när han en gråruskig marskväll 1891 ute på Djurgården slog klubban i bordet och förklarade Djurgårdens idrottsförening bildad, att han därmed skrev det första bladet i en stor del av svensk idrottshistoria, djurgårdarnas liv och leverne.

Och knappast hoppades väl de första årens skidsegrare, att de trettio år senare skulle få skåda föreningens färger alltjämt inom den idrotten bäras med den äran.

Ej heller hade väl de bålde bollsparkare, som förde läderkulekulten in i föreningen, en tanke på att deras efterföljare tjugu år senare skulle

spela till sig det fjärde av svenska mästerskap.

Väl hade dock allmänna idrottens pionärer en svag förhoppning på att deras idrott alltjämt skulle leva, det är jag säker på, men de ha dock slupit den stora sorgen att se den dö.

Och alla de första kämparna ha dessutom fått bevittna de andra idrotternas inträde från bandy och brottning, till de båda senfödda bowling och boxning, och de ha även sett hur vi smakat på andra, cykel och simning.

Alla ha i varje fall fått vara med i en förening, som framför allt levat, levat intensivt och rikt, haft glädje och bekymmer, haft det bra men också knalt in på bara kroppen — men som levt ett härligt, kämparikt, friskt och ungdomsyrt liv.

Där är kärnan! Levat.

Och det blir lösenordet!

Det undslapp en föreningsmedlem i höstas ett ord, som var den sanne djurgårdarens känsla för medlemskapet:

— I den föreningen finnas inga dagdrivare.

Det ge vi varandra ett handslag på å vår högtidsdag.

Vi skola inte lata oss. Vi ha det inte så ställt ännu på långt när. Vi skola arbeta, var och en i sin stad och efter sin förmåga.

Ty det äro vi skyldiga dem som efter varandra burit 30 års tunga och börda, och det äro vi skyldiga dem, som skola ärva oss. Vi ha ett pund att förvalta, en uppgift, och skam oss, om vi svika.

Du, broder, som har djurgårdsnamnet kärt och känner föreningens puls i din egen, fram med handen på att djurgårdsnamnet skall hållas högt, så länge vi leva. Eric Ahlström.

P Å S K I D O R.

Utan att ha gjort det ringaste skäl för namnet vinter har dock den årstid, som nu som bäst håller på att smälta bort, givit åtminstone några av våra många skidåkare en del möjligheter att något litet utöva den kära sporten. Men våra backlöpare ha haft det förtvivlat ställt, och det är bara kilometerslukarna, som någotsånär kunnat få sin löphunger mättad.

Jag har låtit de märkligaste händelserna passera revy här nedan. Om inte denna skildring är så särdeles saklig, så förbise med det! Och läs bitarna så som de äro avsedda att vara: minnen från vår jubileumsvinter, och inte torra referat.

*

Vår uppskjutna stora propagandalöping kunde till all lycka gå den 30 jan. Det såg mörkt ut under veckans början, men det bistrade på kolossalt. Men på söndagen tog det så småningom till att småregna, och det blev ett streck i räkningen — för publiken. Men inte för åkarna, som till ett antal av åtskilliga hundra, för att inte säga omkring sju, gladeligt gav sig iväg på de elva kilometerna.

Det är intet tvivel om att tävlingen blev en stor success, de grinare i pressen till trots, både en arrangörs- och en idrottssuccess. Framför allt blev tävlingen värdig vårt 30-årsjubileum som skidlöpareförening, och en stor dag för vårt skidlöparenamn. Idrottsbladets referent konstaterade, att »tävlingarna gävo vid handen, att Djurgården fortfarande är vår obestriddligt förnämsta skidklubb, även vad längdlöping beträffar», och Idrottstidningen konstaterade kort och gott »Djurgårdsåkarnas enastående vackra bragder, som delvis blevo en balsam på sårn från budkavlen».

För egen del är jag stormförtjust över tävlingen och stolt över att mitt lilla enkla förslag kunde ansas om att bli en sådan storslagen händelse, vilket var mer än jag någonsin drömt om.

Sedan låter jag resultaten tala.

Klass I (seniorer). 186 man i mål: 1. A. Sandström, Djurgården, 51.51. — 2. J. Engh, Djurgården, 52.08. — 3. G. Andersson, Järva, 54.10. — 4. Uno Johanson, Djursholm, 54.57. — 5. R. Flygt, Djursholm, 55.48. — 6. A. Persson, Djurgården, 56.48. — 7. G. Franzén, Hellas, 56.59. — 8. Å. Wetterlind, Djurgården, 58.00. — 9. S. Sundqvist, 58.11. — 10. E. Eklund, Djurgården, 58.12. — Övriga djurgårdsplaceringar: 15. G. Engh. — 20. M. Jakobsson. — 23. C. Bollner. — 26.

S. Jonsson. — 31. A. Holmberg. — 33. G. Berg. — 46. S. Rödén. — 50. E. Haag. — 58. S. Falk. — 59. S. Byström. — 63. H. Carlsson. — 65. H. Eklund. — 74. A. Kjellstrand. — 83. B. Gunberg. — 93. A. Landlow. — 96. F. Lundin. — 99. E. Persson. — 101. L. Alexandersson. — 108. W. Persson. — 116. E. Nylund. — 119. G. Blomgren. — 125. G. Rålamb. — 127. E. Andersson. — 128. S. Söderberg. — 130. C. G. Swanberg. — 147. J. G. Jonsson. — 151. Ivar Telning. — 153. W. Bodin. — 155. K. Falk. — 157. R. Berglund. — 164. C. Sandgren. — 166. Sven Andersson. — 170. Ivar Pettersson. — 178. B. Crona. — 184. H. Berggren. (40 djurgårdare).

Klass II (oldboys 32—40 år). 35 man i mål: 1. O. B. Hansson, Djurgården, 54.35. — 2. G. Tandberg, Djurgården, 55.25. — 3. O. Tandberg, Djurgården, 55.40. — 4. S. S. Carlsson, Djurgården, 1.03.30. — 5. J. Björkqvist, Hammarby, 1.05.55. — Övriga Djurgårdsplaceringar: 6. B. Jakobsson. — 10. C. Wilhelmsson. — 13. K. Sundholm. — 17. A. Käck. — 19. C. Höglund. — 21. H. Andrén. — 24. S. Andersson. — 29. O. Wallander. (12 djurgårdare).

Klass III (oldboys över 40 år). 14 man i mål. Utom tävling: B. Möller, Djurgården, 1.06.12. — 1. B. Tandberg, Djurgården, 1.10.40. — 2. B. Nylund, Djurgården, 1.12.12. — 3. G. A. Dahlberg, Djurgården, 1.13.44. — Övriga Djurgårdsplaceringar: 4. E. Tandberg. — 5. J. A. Sandström. — 7. E. Pallin. — 11. C. Jahnzon. (17 djurgårdare).

Klass IV (ynglingar 18—20 år). 53 man i mål: 1. G. Rödén, Djurgården, 59.25. — 2. G. Andersson, Djursholm, 1.00.19. — 3. E. Nyholm, Saltsjöbaden, 1.01.30. — 4. Sten Friberg, Hellas, 1.01.57. — 5. L. Fähræus, Djursholm, 1.03.27. — 6. G. Königsson, Djursholm, 1.03.45. — 7. E. Reuterwall, Djursholm, 1.03.49. — Övriga djurgårdsplaceringar: 11. G. Lindgren. — 22. Nils Österlund. — 26. G. H. Kjellstrand. — 28. E. Lindgren. — 32. B. Nylund. — 34. N. Strandell. — 40. Totte Svennberg. — 43. C. E. Berg. (9 djurgårdare).

Klass V (ynglingar under 18 år). 152 man i mål: 1. B. Bjuggren, Hellas, 39.19. — 2. B. Karlson, Djurgården, 39.49. — 3. H. Sterner, Djursholm, 40.01. — 4. T. Kämpe, Djursholm, 40.16. — 5. Lars-Erik Moberg, Djursholm, 40.33. — 6. G. Årfelt, Djurgården, 40.47. — 7. G. Höglund, Järva, 41.13. — 8. E. Larsson, Göta, 41.14. — 9. B. Bergling, Djursholm, 41.24. — 10. B. Richert, Djurgården, 41.29.

Övriga djurgårdsplaceringar: 16. K. Lindh. — 21. H. Ekberg. — 22. S. Ekdahl. — 25. Per Swedelius. — 29. G. Norman. — 44. E. Barthel. — 64. H. Haag. — 66. I. Baumbach. — 68. H. Frostell. — 71. W. Johansson. — 78. Arne Hansson. — 90. R. Hultdt. — 91. B. Sörlander. — 93. A. Lund. — 96. E. Tillberg. — 98. E. Kjellmodin. — 109. Ewert Nilsson. — 110. B. Stam. — 11. G. Ekberg. — 113. Sven Hultdt. — 114. C. Jansson. — 139. Gösta Lundqvist. — 142. K. Wretman. — 150. Åke Nilsson. (27 djurgårdare).

Klass VI (damer över 17 år). 24 damer i mål: 1. Britt Fähræus, Djursholm, 43.57. — 2. Karin Bellner, Djurgården, 46.07. — 3. Inga Hultman, Saltsjöbaden, 46.33. — 4. Gunborg Königsson, Djursholm, 48.23. — 5. Wendla Johansson, Djursholm, 48.36. — Övriga djurgårdsplaceringar: 10. Marg. Månsson. — 11. Ally Nylund. — 13. Margit Gunnberg. — 15. Anna-Lisa Gunnberg. — 16. Märta Johansson. — 21. Ella Jansson. (17 djurgårdskor).

Klass VII (damer under 17 år). 10 damer i mål: 1. Alva Jonsson, Traneberg, 49.54. — 2. Margit Nilsson, Enske, 51.36. — 3. Greta Larsson, Traneberg, 51.39. — 4. Göta Swanberg, Djurgården. — Övriga djurgårdsplaceringar: 8. Ingrid Svennberg. — 10. Karin Svennberg. (3 djurgårdskor).

Sammanlagt gingo alltså inte mindre än 474 löpare i mål, och av dessa voro, trots att vi hade många borta, i Södertälje t. ex., 105 förare av Djurgårdens färger!

*

Samma dag skickade vi upp Kalle Andersson och Alex. Lindström till Falun. — Inte såg jag dem någonsin på en prislista inte. — Ryktet förmåler heller ingenting om deras vistelse i den staden.

*

Däremot sågo vi i protokollen att vi hade en del pojkar med i Södertälje. Och de skötte sig, så att det var en fröjd åt det.

Först på lördagen, då våra storfräsare på marken, fick stryk av ännu större storfräsare. Alltså stryk med heder. Hudiksvall och Storvik hade skickat ner en del gott folk, som kunde åka skidor, och det så pass att Djurgården bara fick ett — men, som sagt, årofullt — tredje lagpris. Det gick så till, att Törnberg, Sundqvist, Lingvall och Westberg klädde Sandström (5), och dessa plus Jansson klädde Engh (7), Schumann (8) och Axel Persson (9). I klass I. Men så togo sig Bodell och Hansson i klass II också före att slå Sandström och de andra djur-

BOXNING

Öppet 8—11 f. m. och 5—8 e. m.

A. WEIMARKS INSTITUT

STORKYRKÖBRINKEN 3

ALLM. TEL. 11917.

JIU-JITSU

Andra tider efter överenskom.

gårdarna. Och alla de där voro hudiksvallare och storvikare, så det gick inte. Inte ens genom att O. B. Hansson (8. i odlboys) stack sig i tid emellan Engh och Schumann. Men det var ju i alla fall ingen anledning till bekymmer, ty det var dock en prestation, i den otränningen och det tunga föret.

Men vi hade flera mannar därnere. Storfräsarna i luften fingo äntligen röra på sig litet grand, men gud skall veta, att de här usla vintrarna ha gjort sitt till att fördärva dem.

Det gick emellertid rätt hyggligt för dem.

Den kombinerade löpningens längdlopp gick på lördagen. Lill-Einar vann ståtligt, närmast följt av våra Isaksson och Wicklund, Filipstads Lööf samt vår A. H. Nilsson. Detta i klass I.

Även i den andra klassen redde sig djurgårdspojkarna bra, och belade platserna 2 (G. Nilsson), 3 (H. Svedberg), och 5 (N. Lund).

Backtävlingen blev påkostande. Föret var i den ljumma luften långt ifrån det bästa, och kullerbyttorna voro inte så få. Icke desto mindre blev tävlingen mycket vacker och en framstående seger för djurgårdarnas backlöpningskonst.

Resultaten, ur djurgårdisk synpunkt, blevo i den komb. löpningen så att Isaksson (Kl. I) blev bäst med 36,5 poäng, Wicklund (Kl. I) fjärde, A. H. Nilsson (Kl. I) femte, Svedberg (Kl. II) sjätte, och i backåknningen så, att Isaksson (Kl. I) även där var etta (p. 73.75), Langseth (Kl. I) tvåa — med vandringspriset för längsta stående hopp i bakfickan — Enbom (Kl. I b) femma och A. H. Nilsson (Kl. I) sexa. De båda kända småpojkar Iwan Nilsson och G. Ljungström åkte hem första och andra pris i Klass III, modigt och käckt i otränningen, om än inte precis så välgjort.

Söndagen den 6 februari gick diverse distriktsmästerskap. Till Djurgården. Ute vid Djurholm.

Våra pojkar togo budkavlenerlaget på det rätta sättet — som en sporre till seger. Revanchtanken blev en effektiv drivmotor. Och det blev djurgårdsåka den dagen! Gissa det.

Jag vet inte, vilken tävling jag skall taga först. Men. Reverens för damerna. Karin Bellner slog hela samlingen! Med en otrolig energi sög hon sig fram till Framåt-Bellander, största aspiranten på D.-M.-tecknet och hängde sedan, med en seghet, som skulle gjort våra pojkar all heder, kvar i den kraftiga konkurrentens kölvatten, ibland förresten före.

Det blev ett oherrans slit mellan de båda damerna, som i den hetsande, spännande kampen nog pressade varandra till bättre prestationer, än de kunnat åstadkomma, om de inte gått tillsammans.

Nog av: »våran» Karin vann och det blev Djurgården förutnatt för första gång på länge att ta hem även det kvinnliga distriktsmästerskapet.

Vi gratulera alla hjärtligt vår tappra distriktsmästarinna.

Sedan ta vi 6-milarna. Tre man stark var Djurgårdens trupp, Sandström, Schumann och Gunnar Tandberg. Alla tre litade vi blint på. Ingen av dem är känd att ge sig inför de mest vidriga förhål-

landen. Och det visade sig också att vårt förtroende inte behövde få någon knäck.

Albin hade gott startnummer. Sundqvist, djurholmarnas store, lille man, fick i år tjäna som pace åt vår bästa man, vilket naturligtvis var moraliskt rätt, då han i fjol hade Engh som dragplåster åt sig själv. Och Albin tog chansen. Och var ganska snart uppe hos den lille, sege norrlänningen. Men sedan han passerat såg Sundqvist inte djurgårdaren mer den dagen.

Albin ledde hela loppet och detta trots den ej bästa kondition. Magen var inte bra. Men humöret var bättre och de fyra varven, långa för en annan som vägen till Canossa, konsumerades i en jämn och vacker fart. Så att Albin Sandström blev årets distriktsmästare å 6 mil.

Under tiden hängde Schumann och Gunnar Tandberg i, med en energi och outslitlighet som är den förre och hela den Tandbergska familjen egen till arv och ägo, för att dra hem även lagmästerskapet. Och i denna synnerligen vällovliga avsikt lyckades de framåt eftermiddagen fullständigt: Schumann blev tredje i Klass I och Gunnar fjärde. Lagmästerskapet gick hem till oss i år också, således, och de tre mannarna skola ha ett särskilt: heders! för detta sega sextimmarssläp.

På 3-milen kom i alla fall sensationen. Det blev varken Engh eller Persson, som vann! Och inte O. B. Hansson heller! Gudskelov att det i alla fall blev en djurgårdare. Einar Olsson blev årets distriktsmästare!

Att lägga ett tremilsmästerskap till en oändlig rad av hoppmästerskap och »kombinerade» mästerskap har aldrig hänt i Sverige förut, vilket nog lär bli ett i sitt slag ganska oantastbart rekord.

Men Einar är i fin kondition just nu också. Och det var denna välsignade dag också ett före i hans smak. Han flöt över vägarna och ven med dödsförakt, så att det fräste om det, ned för backarna. Einar gillar inte beröm — hur arg blev han inte över den ståtliga tvåspaltarn i Bladet här om dagen — och det är väl inte värt för mig att säga allt för många vackra saker om honom: men det må vara sagt i alla fall, att D.-M.-segern var en hel liten bragd, som bara en sådan frisk och dådlustig yngling — inte är han gammal inte — som Einar kan ta sig till.

Våra allra hjärtligaste lyckönskningar, Lill-Einar.

Och så var det de andra bälde kumpanerna. Axel Persson hade första varvets bästa tid och hade den även långt in på andra varvet. Men så började hal-sen krångla och då var Axel färdig. Tappert höll han emellertid loppet ut, men placeringen blev stegvis sämre och sämre. I mål måse han se fem man före sig med bättre tid.

Av dessa fem voro Joel Engh och O. B. Hansson två. Och av dessa två O. B. den bättre. Det är med honom som med Lill-Einar, ju äldre de bli, desto segare och bättre bli de. O. B. hade också fin tid på första varvet, och gick även det andra jämnt. Men den gode »Snäckarn» hade ingen pace. Annars vete den rulle om inte distriktet stannat hos en old-boy. Han gjorde en grann löpning, O. B.

Engh är otränad. Han har för litet motion i benen. Att sitta hela dagarna på en bil är inte bra för en skidåkare. Hap blir trött, Joel. Han gick i alla fall finit först varvet och Lill-Einar, som startade två minuter efter, såg inte röken av honom. Men det började ta slut på andra varvet, och då Lill-Einar, inseende chansen till seger, när han helt plötsligt upptäckte Joel framför sig, passerat Björnen, sackade denne av ytterligare.

Lill-Einar, O. B. och Joel hade i alla fall genom sina duktiga löpningar tagit lagmästerskapet. Även tredje (andra om Norrman i Framåt inte får räknas) lagpriset gick hem.

Ur tillhandahållna protokoll framgick även att Olle Tandberg gick på god tid i oldboysklassen, med placering närmast O. B. samt att Gideon Engh blev sexa i Klass II. Gideon kunde ha blivit etta, den överraskande hejaren, men förlorade sju minuter och mer till som skilde honom från ettan vid en reparation av åkdonen.

Övriga placeringar skall jag försöka få fram till nästa nummer.

En seger till — och därmed ett D. M. — gick oss ur händerna. Vi voro säkra som aldrig det på att vår utomordentlige 18—20-åring, Rödén, skulle ta revanch på Affe Wetterlinds oförskyllda nederlag förra året. Men den spänstige ynglingen fick se sig slagen av en djurholmare.

Till småpojkar resultat får jag också återkomma, när jag fått närmare protokoll.

Dagen var sålunda lysande djurgårdisk och den framgångsrika truppen kunde fara hem betydligt revancherad.

Söndagen därpå, den 13 febr., var det tomt på allmänna tävlingar. Saltsjöbadsdagen, vår stora och Stockholmsvinterns största idrottsfest, gick den dagen i stöpet. Ithy att det var stöpväder.

Vår påpassliga sektionssstyrelse satte då igång med en klubb tävling av stora mått. Föreningsmästerskapet och tävlingen om det Sandströmska vandringspriset i samband därmed å 3-milen var huvudtävlingen. Dessutom voro småpojkar och ett par damer i farten.

Huvudtävlingen blev O. B. Hanssons. Liksom ock vandringspriset, som han tog för sista gången.

Det är en särskild historia med det priset. Och den är, att O. B. gett sig fasen på att åka den dagen till allra sista kraftsmulan.

— Här har jag nu åkt år efter år och haft inteckningar i alla möjliga vandringspris. Intet enda har jag tatt för alltid. Men nu ser du, Ala, tänkte jag få behålla ett som minne. Och åkte så gott jag kunde för bunknen.

O. B. fick pokalen. Det är honom väl unnat, liksom föreningsmästerskapet.

Även nu lade sig vältränade Lill-Einar först i Klass I. Joel fick alltså ännu en gång konstatera att benen inte äro färdiga ännu. Alla de tre nämnda förbättrade sina tider från distriktet. Vilket tyder på att högsta formen inte har kommit än. Vilket gör att man kan vänta ytterligare stordåd.

Olle Jonsson vann Klass II, med Haag och Bellner närmast. Det var en bra löpning av Olle.

Men tre av III-klassarna voro bättre. Och det var ännu bättre. Holger Carlsson är en sådan där herre, som man får en viss respekt för. Han åker nämligen med härlig ambition. Han tar ut absolut sista kraftsmulan. Här slog han Gideon Engh, som på minuten åkte som på distriktet, men absolut inte tog ut sig.

Olle Tandberg lade sig, som vanligt numera, närmast efter O. B. bland oldboys av yngre klass, och Bengt och Einar åkte bland de äldre gubbarna, men måste släppa G. A. Dahlberg in emellan sig. Den fjärde Tandbergaren återfinna vi som fyra bland I-klassarna.

Fru Bellner slog fru Nylund.

Småpojckarna voro rätt många, ett 20-tal, fördelade i två klasser.

Segervana Bertil Karlsson hade det svårt med Svanberg bland de äldre, varefter följde Ekdahl och Häggelöf, som gott kunde ha pressat sina tider litet grand.

Bertils mindre segervana, men lika käcka och friska bror Gerhard tog revansch på Iwan Nilsson. Tredje man i den klassen var glädjande nog backåkaren G. Ljungström. Det är rätt, ni unga backåkare: det finns någonting mycket viktigt, som heter kombinerad löpning.

Så här såg prislstan ut:

30 km. Klass I: 1. Einar Olsson 2.34,52. — 2. J. Engh 2.38,09. — 3. A. Isaksson 2.47,21. — 4. G. Tandberg 2.49,08. — 5. M. Jakobsson 2.52,13.

Klass II: 1. O. Jonsson 3.01,18. — 2. E. Haag 3.03,40. — 3. C. Bellner 3.10,16. — 4. E. Andersson 3.10,30.

Klass III: 1. Holger Carlsson 2.53,22. — 2. G. Engh 2.57,04. — 3. G. Berg 2.58,41. — 4. H. Ståde 3.06,15.

Klass Oldboys yngre: 1. O. B. Hansson 2.24,06 (föreningsmästare). — 2. O. Tandberg 2.53,44. — 3. L. Zorn 3.14,26. — 4. T. Bergvall 3.27,20.

Klass Oldboys äldre: 1. B. Tandberg 3.10,27. — 2. G. A. Dahlberg 3.21,40. — 3. E. Tandberg 3.32,25.

20 km., damer: 1. Karin Bellner 2.12,21. — 2. Ally Nylund 2.33,33.

11 km., ynglingar 16—18 år: 1. B. Karlsson 1.09,48. — 2. T. Svanberg 1.10,10. — 3. S. Ekdahl 1.11,42. — 4. G. Häggelöf 1.11,43. — 5. H. Ekberg 1.12,34. — 6. G. Norman. — 7. I. Baumbach. — 8. T. Sjö Dahl. — 9. E. Tillberg. — 10. G. Ekberg. — 11. P. Janse. — 12. B. Johansson.

7 km., ynglingar under 16 år: 1. G. Karlsson 46.20. — 2. Iwan Nilsson 47.44. — 3. G. Ljungström 49.35. — 4. A. Sund. — 5. T. Sjöstrand.

I Jämtlandsresan för skolavdelningen deltaga inte mindre än 30 pojkar. Samt Burman, som reser på egen bekostnad. Och blir en alldeles utmärkt ledare upp. I Handöl möter löjtnant Forsgren, som med stor välvilja lovat ta hand om våra pojkar, då kapten Dyhlén måst säga ifrån.

Kan man inte avundas pojckarna? En påskresa i Jämtlandsfjällen, det är ju en upplevelse.

Ala.

BOXNING.

Weimark är hemkommen.

Faktiskt blev det den trevligaste underrättelsen under hela månaden, allra helst som han dök upp, plötsligt, som en — knock out.

Naturligtvis är han engagerad hos oss! Den gamle djurgårdaren — han gick in hos oss för en 8 à 10 år sedan — klev omedelbart mitt in i våra ynglingars träningskvarter. Och var gränslöst välkommen hos vår sektion, som, helt naturligt förresten, kommit igång alldeles på tok för oordnat i år. Men det är en annan historia, som jag återkommer till här nedan.

Alexius kom emellertid och trollade med våra pojkar under den fattiga veckan, som återstod till mästerskapen, så att representationen blev helt enkelt alldeles förbluffande god.

Här må nu bara tilläggas ett par välkomstord åt »vår» Alexius: vi gratulera Dig till Din resas i alla avseenden lyckliga resultat och äro stolta över Ditt hävdande av den unga svenska boxningsportens anseende. Vi hälsa Dig hjärtligt välkommen åter och bli Dig tack samma för vad Du kan lära vår unga, stora skara boxare. Vi hoppas, att Du gör dem till goda boxare och ingjuter i dem, vad Du själv i så hög grad besitter av kraft, mod och djurgårdsanda.

Välkommen hem, Alexius.

*

Linnéatävlingarna föregick mästerskapen alldeles för nära, för att våra pojkar skulle ta ev. risker i ett deltagande. Av den anledningen sågs i matcherna endast följande djurgårdare: Wikblad och Pettersson (pappersvikt), Eriksson (bantamvikt), Tage och Tore Bergvall samt Holm (lättevikt), Myröng (weltervikt) och Larsson (tungvikt).

Av dessa skar Eriksson verkligt goda lagrar. På ett oeffterhärmligt elegant sätt redde han upp en från Örgryte stammande, betydligt uppreklamerad herre med samma namn, och fick därigenom, om jag inte misstager mig, revansch för sin Göteborgsresa. Sedan tog han framgångsrikt itu med Fredlund, från Linnéa, nien klarade sedan inte Pettersson, också Linnéa, trots ett gott arbete. Men ett välförtjänt andra pris togs hem av vår duktige man genom den fjärde matchen mot Eklund, som fick en hel del stryk.

Och alla de övriga visade ett gott gry och Holms prestation — han fick andra pris i lättevikt förresten — och Tore Bergvalls med förresten i matcherna mot gräsligt hårda Hans Nielsen äro värda att noteras.

*

Ett par dagar efteråt, eller den 7, gingo de okvalificerades uttagningar till Sv. mästerskapen. Med flera djurgårdare som figuranter.

Även här gjorde Eriksson det bästa arbetet, denna gång i fjädervikt. Sin namne, denna gång från Hammarby, hade han en hel del besvär med i början, men redde det hela fint. Det räckte till deltagande i mästerskapen.

Bröderna Bergvall gjorde först upp mellan varandra, varvid Tage vann och fick möta Larsson från Hammarby. Den matchen var hård. Larsson slogs i för-

sta rondan i golvet av en Bergvalls susande högerswing, men Bergvall fullföljde inte, annars hade det varit färdigt. Nu blev i stället Bergvall själv färdig i andra rondan och gav upp innan den var slut.

Dessa tre blevo emellertid tillåtna gå in i mästerskapstruppen.

*

Och där äro vi nu, i mästerskapet.

Våra pojckars träning hade ingen fläkt över sig. Det var ingen som ledde dem, det hela var ett enda kaos, och det var boxarnas egen energi och vilja, som gjorde att de kunde hålla sig i form. Den ledning, som utlovades av förvisso intresserade, uteblev alldeles. Och faktiskt höll hela djurgårdsrepresentationen på att äventyras. Men, som sagt, pojckarnas ambition och intresse höll humöret uppe, och för det skall ni allihop, Lindén, Bergmänner, Pettersson, Andrén, ja allesammans ha ett hederligt handslag. Där bestod ni ett prov som djurgårdare, pojkar, och att ni höllo fast vid gamla namnet — och gamla gänget — det värdesattes er betydligt högt.

Donald tog så ner de bästa från klubblokalen, där de i vanliga fall fingo irra omkring betydligt hemlösa, till institutet, och i tid kom Weimark som en räddande ängel.

»Saken» är emellertid inte klarad med detta och att boxarna nu, med Donald och Weimark i teten, tagit sin sak i egen hand och satt igång med en genomgripande omorganisation av sektionen måste hälsas med särdeles tillfredsställelse. Donalds allvar och målmedvetenhet äro värda allt erkännande.

Men, återgångom till mästerskapen. Djurgården »gick» bra. Faktiskt hade vi tre mästerskap på gaffeln, när sista dagens matcher skulle gå. Men fick bara ett. Låt oss i alla fall ej gå händelserna i förväg.

Och så ta vi resp. pojckars marscher och bry oss inte om resten.

I lättaste klassen gick inte Bergman den yngre in, utan måste upp i bantam. Och mötte där Solna-Kvist, som forceerade den betydligt lättare djurgårdaren betydligt från början. Tage måste ge upp efter andra rondan.

Andrén gick i samma klass och tog hem den första matchen. Linnéa-Pettersson är en rätt hård herre, men Andrén ena styrka är ju smidigheten och genom denna klarade han sig för motståndarens slag. Hans andra styrka är slagpåpassligheten; med den tog han hem segerpoängen. — Andrén gick därmed upp i finalen, där Kvist var den andre. Det blev en elegant match, förmodligen hela mästerskapens vackraste. Andrén var bra. Där spelades om en av de förut nämnda tre guldmedaljerna. Första rondan var nog Kvists med en poängs skillnad, medan den andra borde ha slutat 5—5 till Solnapojckens favör, och den tredje 7—7 till Andrén. I varje fall var Kvists seger så knapp som aningen, och en extra rond borde ha fått bli avgörande. — Andrén match hedrar honom.

BROTNING.

Sektionens kraft och livslust har ju redan varit omtalad i förra numret. Tyvärr har inte Ö. S. vågat ta risken med att låta sektionens arbete komma fram för en större allmänhet — i form av »våra internationella». Kristiden är ju en alldeles för stor risk. Folk gå ju arbetslösa och knappar in på sina nöjen — det har t. o. m. boxningen fått erfara. Alltså ha vi tills vidare fått lov att skjuta på de internationella, men ämna anhålla om tillstånd att anordna distriktsmästerskapen, som få bli någon kompensation, då vi skola försöka få dem anordnade bra mycket mer offentligt än tidigare.

*

Och så återstå föreningsmästerskapen. Som torde bli rätt så spännande och intressanta. Vid granskning av poänglistorna här bredvid finner man nämligen inte mindre än 27 brottarnamn. Denna siffra är faktiskt imponerande. Så många aktiva ha inte funnits på länge. Och så goda de äro sedan, alla pojkarna. Och intresserade.

*

Serietävlingarna fortskrida normalt. Alltjämt lyckligt kombinerade med propaganda. Ett av livgarderna var härom sistens valplatsen. Det stora auditoriet var utomordentligt intresserat. Och våra brottares arbete fick också en särdeles fläkt över sig den tävlingen.

*

I fjädervikt fingo vi tyvärr ingen man med, genom Viktorins och Gustaf Bergmans övervikt.

Men Bergman gick resolut upp i lättvikt och utkämpade där redan första dagen en utomordentligt hård, långvarig och seg match mot förra årets svenska mästare, Olle Johansson. Gustaf är ju handikappad något genom sin småväxthet, men i stället begåvad med en hel del andra förträffliga egenskaper. Bland andra och mest ett utmärkt gott förstånd, därjämte och inte mindre ett utmärkt fighterhumör samt ett par stånghammare. Med alla dessa tre egenskaper i full verksamhet gick han igenom inte mindre än fem ronder med hammarbyten. Och vann. — Sedan blev han lottad mot Kjällander, men avstod till dennes förmån, vilket vittnar om ytterligare en god egenskap hos Gustaf: äkta sportsman är han och god kamrat.

Kjällander blev vårt stora namn denna gången. Och det må vara sagt, att vi hjärtligt och uppriktigt gratulera honom till hans svenska mästerskap. Ty detta har den energiske, intresserade, samvetsgranne och flitige hederspojken ärligen förtjänat.

Så här gick det i varje fall till.

Redan i första rondan hade Kjällander sin första motståndare, Nilsson från Malmö, betydligt groggy. Och ett par precisa käkslag bröt allt motstånd i den andra, så att skånepojken gav upp. — Över Bergmans avstående gick marschen direkt till finalen. Dahllöv hade också hunnit dit. Kjällander gick i kansen av att ha guldmedaljen på lur mer

Hittills uppnådda resultat av serietävlingarna i brottning.

Bantamvikt:

Namn	9/11	23/11	21/12	11/1	25/1	15/2	P. 15/2	Placer.
K. Pettersson ...	1	2	1	1	1	2	8	1
P. Raunio	3	1	2	3	2	1	12	2
L. Boström	—	—	—	2	3	3	20	3
N. Karlsson	—	3	3	4	—	4	22	4
E. Nilsson	2	—	—	—	—	—	—	—
S. Andersson ...	—	—	—	—	—	5	—	—

Fjädervikt:

Namn	9/11	23/11	21/12	11/1	25/1	15/2	P. 15/2	Placer.
K. Kjällström ...	1	1	1	2	1	4	10	1
H. Mellin, B.K.*	2	—	2	3	—	1	18	2
J. Blomkvist ...	3	2	4	5	3	5	22	4
E. Svensson ...	—	—	3	1	—	3	22	4
H. Söderberg ...	—	3	5	4	2	2	21	3
E. Nilsson	—	4	—	—	—	—	—	6
N. Kjällman ...	4	—	5	5	4	6	29	5

* Utom tävlan.

Tung mellanvikt:

Namn	1/11	P. 15/2	Placer.
R. Svensson	1	1	1
J. Häyhä	2	2	2

Lättvikt:

Namn	9/11	23/11	11/1	25/1	15/2	P. 15/2	Placer.
F. Svensson	1	1	1	1	1	5	1
R. Söderberg	3	4	3	3	—	17	3
F. Andersson	—	—	2	2	2	16	2
S. Eriksson	2	—	—	—	—	20	4
H. Östher	—	2	—	—	—	20	4
H. Söderberg	4	—	—	—	—	22	6
S. Enholm	—	—	—	4	3	21	5

Lätt mellanvikt:

Namn	23/11	25/1	15/2	P. 15/2	Placer.
J. Häyhä	1	1	1	3	1
S. Eriksson	2	3	2	7	2
E. Titus	3	—	—	10	4
B. Gustafsson, Brandkären*	—	2	—	9	3

* Utom tävlan.

Tungvikt:

Namn	9/11	23/11	25/1	15/2	P. 15/2	Placer.
R. Svensson	1	2	1	1	5	1
O. Sjunnesson	4	4	3	—	14	3
O. Weidel	—	3	2	—	13	2
A. Röör	2	—	—	—	14	3
E. Davidsson	—	—	—	2	16	5
R. Oksa, Linnéa*	—	1	—	—	13	2
A. Lindqvist	3	—	—	—	15	4

* Utom tävlan.

än vanligt offensivt till väga och örgrytaren tvingades att hålla sig vackert till försvar. Vilket inte var så lätt för Kjällanders susande swings. Två av dessa träffade galant: Dahllöv var i golvet till 9 både i andra och tredje rondan. Kjällanders seger var så klar som möjligt.

I weltervikt hade vi ingen.

Men i mellanvikt Karlsson. Och det var en hel del. Han började med en fruktansvärd force. Örgrytaren Niklasson blev ett verkligt offer för Gustafs oerhört hårda slag. Två gånger gick göteborgaren i golvet i första rondan, andra gången räddad från uträkning genom gong-gongen. I andra omgången gick han snart ned igen, och då kastade sekonden in handduken. — Men mot Morberg, Linnéa, kom vår tappre fighter till korta. Det bev en gränslost hård match, där Karlsson fick lov att tåla en hel del — och förlora. Morbergs ömtåliga mellangärde fick nämligen vara ifred för Gustafs hårda slag, och en solar hade varit det enda som kunnat fälla linnéiten.

Serveringen på Traneberg

utbjudes härmed på entreprenad för tiden maj—sept. Svar med uppgift å arrendebelopp samt rekommendationer ställas före mars månads utgång till: Djurgårdens Idrottsförening, Stockholm 4.

ÖVERSTYRELSEN

Lätta tungvikten kunde ha blivit den tredje guldmedaljen. Lindén hade först ett par nappatag med sina gamla antagonister från Linnéa, Rosén och Nilsson. Den förra besegrades otvivelaktigt på poäng och den senare gav upp. — I finalen, dit David därigenom marscherade, mötte han Vessman. Det blev en tråkig match. Alla referenter ha lastat skulden på Lindéns »fasthållning» och en del ha velat alldeles fria Vessman. Men han hade lika mycket skuld i matchen. En annan, som dock ingen sagt ett ord om, är domaren. Hade han i clincherna förstätt att använda sitt »bryt» litet psykologiskt, hade han kunnat rädda matchen. Om han »brytit» oftare och framför allt tidigare hade ingen diskvalifikation behövt förekomma. Diskvalifikation blev nämligen de båda kontrahenternas öde.

I tunga tungvikten gick Pettersson till allmän överraskning upp. Lotten föll så lyckligt att han för en gångs skull slapp Wester och fick möta en ny man, Södertälje-Johansson. Det blev Johans bästa match hittills. Pelle dök behändigt undan Södertäljebons storslaggor och det blev gott om lufthål innan den kvicke djurgårdaren blev matt i sin inte alltför förstklassiga kondition och lät sig träffas. I andra rondan måste också Johan ge upp efter att ha presterat det vackrast tänkbara defensivarbete.

Och därmed var det över den hela. Sammanfattning: djurgårdarnas arbete utmärkt, med placeringar i fyra finaler och en guldmedalj.

A. A.

Allm. Idrott

Sektionens arbete har under vintern varit betydligt litet. Rydov, som dock trots allt varit intresserad och villig, lyser med en problematisk frånvaro och Lindblad, vars intresse i våras saknade gränser, är likaledes försvunnen. Detta är slutligen även, men i motsats till de andra fullständigt motiverat, Fred Skoglund.

Men vi ha kvar Pelle Lindberg, Torbjörn och Jonsson. Dessa tre skola nu göra't. De kunna det nämligen. Säkert. Vilket torde framgå å sammanträdet, som är utsatt till den 16 mars.

Alla, som förra året började att hjälpa till med Djurgårdens frammarsch på även denna front, måste då gå upp i Stadion.

Det stundar en säsong nu, som vi skola göra mycket av. Våra ungdomar förra året ha ett år till på nacken nu. Och torde ha blivit visare och kunnigare i sin konst.

Och det är ur er, ungdomar, som vår renässans i allm. idrott skall framkomma.

Alltså samlas framför allt ungdom på sammanträdet.

Det lär skola bli ett par nya vandringsspris för den sektionen i sommar.

Bowling

Om »Fenixbålen», ett av A. B. Bowling nyuppsatt vandringsspris för fyrmannalag inom Fenixklubbarna, tävlades första gången den 6 febr. Tävlingen hade emottetts med stort intresse, varom deltagareantalet, (80 spelare voro anmälda) vittnar.

Djurgården hade anmält tvenne lag. Dess första lag, vari spelade Thure och Hilding Lundberg samt Hugo Svedberg och Axel Jonsson, visade därvid en synnerligen god form. Lundbergarna, som spelade första par, kunde efter slutat värv notera 1,263 p. Andra paret blevo ej sämre, utan uppnådde 1,310 p. Laget uppnådde således 2,573 p., vilket räckte för lagets placering som 2:dra lag i tävlingen.

Segrare blev S. I. S. med 2,800 p.; 3:dje K. K. K. 2,530 p.; D. I. F:s andra lag fick en mera blygsam placering: tvåa bakifrån.

Konkurrenspokalen, varom stridens vågor fortfarande gå höga, har under senaste tävlingarna växelvis erövrats av »Derby», B. K. S. och Djurgården.

För närvarande vilar den hos den senare, som ökat sitt försprång framför de övriga till 486 p.

Bland de individuella segrarna märkas S. Jonson (Publiken) 2 gånger och C. Sandin.

Sign.

Fotboll

Jonsson har redan satt representationslaget i gång. Var, när och hur tala vi inte om!

Det är i alla händelser ett tecken för hela sektionen att sätta igång på allvar.

Alla veta nog, att Tranebergsplanen måste besås och växa till sig, innan den blir öppen för träning. Alltså måste alla spelare försöka att på andra vägar få fram litet kondition.

Först och främst promeneras det ordentligt. I det fallet rekommenderas deltagande i boxarnas träningspromenader på söndagsmorgnarna, ledda av Weimark själv. Där få ni alldeles säkert vara med, och då få ni också promenaderna ordentligt gjorda.

Sedan kunna hoppa rep, bada av er litet fett ett par gånger i veckan och för övrigt ta alla tillfällen till rörelse i akt, gärna sluta upp att röka och framför allt sluta upp med att mer eller mindre hopsjunket varje kväll sitta ett par timmar nere på tobaksrökfyllda Söderbergs. Dessliques och till slut kunna ni ha ögonen på tidningarna, som meddela er om sammanträden och ev. träningar.

ETT BREV I GEN.

Jersey City, N. J., U. S. A.

Febr. 13 1921.

Mr Eric Ahlström,

Djurgårdens Idrottsförening,

Stockholm, Sweden.

Dear sir!

För någon tid sedan mottog jag Djurgårdaren och fick därigenom höra litet nyheter. Av vad jag kan se, så har boxningen fått ett stort uppsving i Sverige, och det är glädjande att se våra pojkar goda prestationer.

Här händer för övrigt inte mycket nytt, det dibblas och dabblas en hel massa om Carpentier—Dempsey fighten, en del experter påstå att den aldrig kommer att äga rum, men om man får tro en artikel i »New York Herald», så lär Tex Richard redan ordnat arrangemanget för densamma. Men vansinnet att garantera C. och D. 500,000 dollars, det talar för sig själv, om jag får säga min personliga mening. Den professionella boxningen har nog gått litet till överdrift. Den så

länge omtalade matchen Dempsey—Willard har blivit uppskjuten till efter Carpentier-matchen, såvida den inte helt och hållet torkar in. Det var ju annars meningen att Dempsey—Willards skulle mötas mars 17.

Dempsey—Brennan-fighten är en gammal historia, men av några idrottsblad, som kommit mig tillhanda, blev jag i tillfälle att se deras mening om saken.

Att den som skrivit till Idrottsbladet inte var i favör för Dempsey, det syntes ju klart, men mycket av vad som stod hade nog upprunnit i personens egen hjärna. Jag själv sympatiserar inte mycket med Dempsey, men man måste ju vara rättvis. Att Dempsey hade en svår nöt att knäcka i Brennan, det var tydligt, mycket svårare än Jack beräknat. Men något sådant att Brennan trodde domaren endast räknade 9, i st. för 10, när han fått sin knockout, har aldrig förekommit. Brennan var bra, särskilt i de tre första ronderna, men han är för långsam. Brennans uper-cuts, som han landade på Dempsey, förvånade publiken, ty det var egentligen första gången någon lyckats få in några stötar på Jack. Det var egentligen genom sina fruk-

tansvärda clincher,* Dempsey utmattade Brennan.

Många uttalanden äro gjorda om Dempsey—Carpentier-fighten, och de flesta experter tippa Dempsey som segrare, men Georges har en chans, tack vare sin fenomenala snabbhet. Så vi hoppas att Georges får utnyttja sin chans, men den som lever får se.

Mottagit ert meddelande om att Djurgården förlorat distrikt-budkaveln genom felåkning, men bättre lycka nästa gång, pojkar.

Det svenska fotbollslaget, tillhörande New York State Leuge, vunno i går, febr. 12, finalmatchen med 6—3, fast motparten ledde i halytid med 3—1. Men andra halvtid visade svenskarna att de voro svenskar, och resultatet 6—3 talar för sig själv.

Det här blir nog allt jag kan åstadkomma för denna gång, samt slutar med önskan om all framgång under året för Er och alla Djurgårdare.

Med hjärtligaste hälsningar

Eder

Nils Ringvall.

* ? Red.

Från idrottens fält.

II. Idrottsmän och icke-idrottsmän.

Då man befinner sig på en idrottsplats och åser ett idrottsevenemang, lägger man märke till många både idrottsmän (först och främst) och icke-idrottsmän. Själva idrottsmännen röra sig nere på planen i sina lätta dräkter eller sitta på läktaren och »vila» — för denna gång — till nästa tävling. Förutom dessa aktiva, riktiga idrottsmän, skulle vi kunna tala om den kategori av åskådare, som helt levit sig in i idrottsmännens liv, som åsett tävling efter tävling, som skildrat alla dessa många kraftmätningar på idrottens områden, (utan att själva kanske någon gång varit med i stridens hetta) — pressmännen-idrottsmännen. Vi kunna ej hänföra dessa herrar sportreferenter till icke-idrottsmän, då de kanske äro lika hemma inom idrottens olika områden — åtminstone teoretiskt — som de aktiva idrottsmännen själva. Och på så sätt kunna vi uppdelat idrottsmännen i tvänne grupper: 1) de aktiva, 2) de passiva eller med andra ord teori-(praktik-)experterna. — Resten av de levande figurerna på en idrottsplats, d. v. s. utom de nu berörda idrottsmännen nummer 1 och 2, kunna vi lugnt hänföra till icke-idrottsmännen.

Sedan skulle vi kunna klyva icke-idrottsmännen i trenne grupper: 1) den idrottssmittade, trofaste åskådaren, 2) den bildade icke-idrotts-

mannen — gentemot den verkliga idrottsmannen naturligtvis — som sysslat en smula med olika idrottsgrenar utan framgång och som ganska snart övergår till att blott och bart tillhöra publiken, »expertpubliken» — ej att förväxla med de verkliga teori-(praktik-)experterna, herrar sportreferenter, 3) den obildade icke-idrottsmannen, som sysslat en smula med olika idrottsgrenar... o. s. v. som ovan.

Icke-idrottsmannen nummer 1 är lätt att karaktärisera, kanske icke minst därför, att det ej är mycket att säga om honom. Han går till idrottsplatsen för att få vara med om lite spänning, för att få förströelse, för att få se lite folk etc., etc. Ganska belysande för icke-idrottsmannen nummer 1 är följande godbit: Scenen: Vårt Stadion. Tidpunkten: olympiadagarna 1912. Jag satt som vanligt bland publiken, expertpubliken — obs! ej att förväxla med icke-idrottsmännen nummer 2 och 3! — och åsåg med intresse olympiamännens görande och låtande nere på planen. Man höll på med kulstötning. Jättarnas kraftmätning. Ett tu tre vänder sig min granne till mig och frågar artigt, i det han lyfter på panamahatten: »Förlåt, sej mej, herrn, får dom kasta så långt dom vill»!...

Icke-idrottsmannen nummer 2 har svag

karaktär, skulle man kunna säga, och är i allmänhet »en oskyldig stackare». Specifiserat exempel på icke-idrottsmannen nummer 2: bankmördaren Gyllenpalm; denne »smög omkring» på Stockholms idrottsplatser och försökte sig på en del idrottsgrenar men — utan framgång.

Komma vi så till slut till icke-idrottsmannen nummer 3. Denne uppträder till skillnad mot sin namne nummer 2 skrämt och ohvysat under en idrottstävling och borde få sona sina »tricks» med — lindrigt sagt — en ordentlig örfil. För några år sedan, då amerikanernas fotbollslag gästade oss och för tillfället spelade nere i Göteborg, slogo väl icke-idrottsmännen nummer 3 rekord! — då gästerna efter matchens slut skulle draga sig tillbaka efter välförrättat arbete blevo de utan vidare utsatta för stenkastning från ståplatspublikens sida (tur, att det ej finns småsten i vårt Stadion)! De obildade icke-idrottsmännen nummer 3 blevo förgrymmade över sina egna spelares nederlag och förlorade med ens kontrollen över sina nerver...

Icke-idrottsmannen har mycket att lära av idrottsmannen; och icke-idrottsmännen nummer 2 och 3 skola väl så småningom — få vi hoppas — uppfostras av idrottsmannen.

C'est moi.

OFFICIELLT.

Allmänt sammanträde

hålls tisdagen den 15 mars å klubblokalen, kl. 8,15 e. m., för behandling av bl. a. följande frågor:

Val av ombud till Stockholms Idrottsförbunds årsmöte.

Val av ombud till Stockholms Fotbollsförbunds årsmöte.

Behandling av Ö. S. förslag till inval av en hedersledamot i föreningen.

ÖVERSTYRELSEN.

30-års-festen.

Till firande av föreningens 30-åriga tillvaro samlas medlemmarna till en gemensam supé å rest. Continental lördagen den 12 mars.

Priset på supén är satt så lågt som till 10 kronor för att största möjliga antal medlemmar skola kunna närvara vid denna minnesfest, som är anlagd, helt och hållet, som en kamratfest, utan alla inbjudningar av notabiliteter.

Biljetter finnas tillgängliga å expeditionen och nere hos Sandströms.

KOMMITTERADE.

Sektionssammanträde.

Sektionen för allmän idrott sammanträder onsdagen den 16 mars å Stadion. Därvid förekommer bl. a.:

Styrelseval.

Sommarprogrammet.

Och förväntar sektionssstyrelsen stor tillslutning till detta viktiga sammanträde.

SEKTIONSSTYRELSEN.

Föreningsmästerskapet i Bowling.

Föreningens medlemmar inbjudas härmed till deltagande i tävlingen om föreningsmästerskapet i bowling 1920 torsdagen den 31 mars 1921 kl. 9 e. m. å Fenix Bowlingsalong.

Tävlingen arrangeras i enlighet med bestämmelserna för Svenska mästerskapet.

Kvitto å erlagd medlemsavgift för 1920 skall företes vid anmälan.

Medlem, som tillhör och tävlar för annan förening, ansluten till Svenska Bowlingsförbundet, är icke berättigad deltaga i tävlingen om föreningsmästerskapet.

Anmälan, åtföljd av startavgift, emottages av Föreståndaren för Fenixsalongen alla dagar till och med den 23 mars kl. 8 e. m., då lottning sker.

SEKTIONSSTYRELSEN.

Till

SÖDERBERGS KONDITORI

HAMNG. 36, BIRGERJARLSG. 3

skall man gå o. frukostera,
luncha o. supera.
Där är treffligt, gott o. billigt

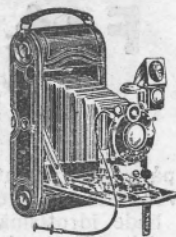
FRANS SVANSTRÖM & Co. PAPERSHANDELSAKTIEBOLAG

Detaljaffärer

Myntgatan 1   Drottninggatan 6
Norrmalmstorg 1   Södermalmstorg 8
Jakobstorg   Handverkareg. 8

Rit- & Skrivmaterial

IDROTTS- MANNEN

KÖPER SIN KAMERA

OCH ÖVRIGA UTRUSTNING, SAMT LÅTER
FRAMKALLA, KOPIERA OCH FÖRSTORA
SINA BILDER HOS

A.-B. Hasselblad-Scholander

HAMNGATAN 16.

LANGBORGS

5 Birger Jarlsgatan 5.

Förnämsta inköpskälla för all
slags förstklassig Sportmaterial

Gummiskor, Spikskor, Fotbollsskor.

Hovjuvelerare

HALLBERG

Stockholm - Drottninggatan 6

MALMÖ, ESKILSTUNA,
SUNDSVALL, ÖREBRO,
SKÖVDE, KARLSHAMN,
JÖNKÖPING, UPPSALA,
GÖTEBORG.

VID MÅLET

för erhållande av förstklassiga Artiklar till
SOMMARSPORT, BOXNING,
FISKE, JAKT och SKYTTE
är Ni först då de inköpas hos

Mauritz Widforss' H.-A.-B.

— Kungl. Hovleverantör —

Klarabergsgat. 31, Drottninggat. 88, Götgat. 11

Fullständig uppsättning
av

Idrottsredskap & Fotbolltillbehör

hos

**Bröderna Sandströms
Sportaffär.**

BIRGER JARLSGATAN 23.

NÄRA STUREPLAN

ARTIKLAR

för

Vinter- & Sommar-
sport, Boxning,
Gymnastik m. m.

A. WEIMARKS SPORTMAGASIN

3 Storkyrkobrinken 3.